

Στην τελική ευθεία για τις εκλογές, και στο στόχαστρο της προπαγάνδας Κυβέρνησης και διαπλεκόμενων ΜΜΕ μπαίνουν οι μετανάστες, οι απεργοί ναυτεργάτες, οι εργαζόμενοι στο Δημόσιο, ενώ επιστρατεύονται τα γνωστά πλέον διλήμματα περί καταστροφής της χώρας στην περίπτωση της εξόδου από την ευρωζώνη και την Ε.Ε. ή της «ακυβερνησίας».

Το μήνυμα, σαφές: ενώ προετοιμάζουν το έδαφος για το νέο γύρο της κοινωνικής λεηλασίας των Μνημονίων, των μαζικών απολύσεων -με όχημα την αξιολόγηση των δημόσιων υπαλλήλων, της κατάργησης δημόσιων υπηρεσιών και της εκχώρησης τομέων του δημοσίου σε ιδιώτες, παρουσιάζουν τους μετανάστες, τα θύματα δηλαδή των στρατιωτικών επεμβάσεων του αμερικάνικου και ευρωπαϊκού ιμπεριαλισμού και της λεηλασίας του κεφαλαίου στις χώρες προέλευσής τους, σαν να είναι αυτοί η αιτία της κοινωνικής εξαθλίωσης. Στοχοποιούν τους αγώνες των εργαζομένων για αξιοπρέπεια κι επιχειρούν να μας αποπροσανατολίσουν από τα πραγματικά επίδικα και τις αιτίες τους, υιοθετώντας λογικές που οδηγούν στον εκφασισμό της κοινωνίας και τον κοινωνικό κανιβαλισμό.

Η Ε.Ε., το ευρώ και η ΟΝΕ όχι μόνο δεν αποτέλεσαν ομπρέλα σε ο,τι αφορά τις συνέπειες της κρίσης, αλλά, αντίθετα, παροξύνουν την κρίση χρέους και τις ανισότητες. Η νέα Ε.Ε. που αρχίζει να διαμορφώνεται μεταφέρει ουσιαστικά όλη την πολιτική εξουσία στις ευρωπαϊκές τράπεζες και το κεφάλαιο. Επίσημα πλέον ο αποκλειστικός σκοπός ύπαρξης της Ε.Ε. είναι η σταθερότητα του ευρώ και η αντοχή του ευρωπαϊκού κεφαλαίου στην κρίση. Τα μέτρα δεν αποσκοπούν στη σωτηρία του λαού ή στη μείωση του χρέους, αλλά στη διάσωση των τραπεζών, και στην προσέλκυση ξένων και ντόπιων «επενδυτών» που θα αλωνίζουν ανενόχλητοι σε μια χώρα-Ειδική Οικονομική Ζώνη. Για αυτό και προσπαθούν να τρομοκρατήσουν το λαό με τη φιλολογία περί ακυβερνησίας, ενώ αυτό που τους φοβίζει είναι μήπως κλονιστεί η σταθερότητα της εφαρμογής των αντιλαϊκών πολιτικών που θέλουν να εφαρμόσουν αμέσως μετά τις εκλογές (απολύσεις δημόσιων υπαλλήλων, μειώσεις συντάξεων και μισθών κ.λπ.).

Για την κρίση δεν ευθύνονται ούτε το «σπάταλο» δημόσιο ούτε οι συλλογικές συμβάσεις ούτε φυσικά οι μετανάστες. Η κρίση είναι παγκόσμια κι επεκτείνεται διεθνώς. Οι τραπεζίτες κι οι χρηματιστές, αφού άντλησαν δισεκατομμύρια από την υπερεκμετάλλευση του κόσμου της δουλειάς, δημιουργώντας χρηματοπιστωτικές «φούσκες», τώρα, την περίοδο της κρίσης, επιχειρούν να συμπιέσουν το κόστος εργασίας για να διατηρήσουν την κερδοφορία τους.

Η εργαζόμενη πλειοψηφία στην Ελλάδα δεν πρέπει να «τσιμπήσει» στην προπαγάνδα τους. Οι πολιτικές των Μνημονίων Κυβέρνησης-ΕΕ-ΔΝΤ είναι αυτές που ευθύνονται για την κοινωνική εξαθλίωση: με μισθούς και συντάξεις πείνας, ανεργία, τεράστιες περικοπές στις κοινωνικές παροχές και τη διάλυση των δημόσιων υπηρεσιών, με τις δημοκρατικές ελευθερίες στο απόσπασμα, με τη μαζική καταστολή των εργατικών και λαϊκών αγώνων. Κι όλα αυτά εν μέσω πολλαπλών κοινοβουλευτικών πραξικοπημάτων και μιντιακής χούντας.

Η απάντηση για τους εργαζόμενους δεν θα έλθει από τα κόμματα των Μνημονίων **ΠΑΣΟΚ, ΝΔ** και **Μπακογιάννη**, που θα συνεχίσουν με μεγαλύτερη ένταση τη λεηλασία προς όφελος του εγχώριου και ξένου κεφαλαίου και των τοκογλύφων δανειστών. Ούτε, φυσικά, από το όψιμα αντιμνημονιακό **ΛΑΟΣ** και τον **Καμμένο**, που δεν θα διστάσουν να παράσχουν την αναγκαία υποστήριξη στο παραπαίον αστικό πολιτικό σκηνικό ενώ συναγωνίζονται, με το ΠΑΣΟΚ και τη ΝΔ, στο ρατσισμό και την ξενοφοβία τη δολοφονική συμμορία της ναζιστικής **Χρυσής Αυγής**.

Η **ΔΗΜΑΡ** τηρεί όντως «υπεύθυνη» στάση σε ό,τι αφορά την υποστήριξη των πολιτικών που βλέπουν ως μονόδρομο τα Μνημόνια, αποδεχόμενη τις δεσμεύσεις που προκύπτουν από τις διεθνείς συμφωνίες κι αυτό δεν αφήνει την παραμικρή αμφιβολία για τη στήριξη που θα παράσχει μετεκλογικά. Άλλωστε έχουν δώσει ήδη δείγματα γραφής συγκυβερνώντας μαζί με το ΠΑΣΟΚ στους μισούς σχεδόν δήμους της χώρας, με χαρακτηριστικότερο παράδειγμα τη συνεργασία τους με τον Καμίνη.

Δυστυχώς, ούτε ο ΣΥΡΙΖΑ ούτε το ΚΚΕ μπορούν να ανταποκριθούν στα επίδικα της εποχής. Ο **ΣΥΡΙΖΑ** παρουσιάζει, με δογματική προσήλωση, ακόμα και σήμερα, το ευρώ και την ΕΕ ως «πλεονεκτήματα» της χώρας μας, τα οποία μια άλλη κυβέρνηση με τη σωστή τακτική θα μπορούσε να εκμεταλλευτεί προς όφελος των εργαζομένων, διολισθαίνοντας με αυτόν τον τρόπο ακόμα και σε έμμεση αποδοχή της αναγκαιότητας των δανειακών συμβάσεων. Το **ΚΚΕ** στέκει αμήχανο, αν όχι εχθρικό, απέναντι σε ό,τι δεν ελέγχει (π.χ., κίνημα πλατειών, λαϊκές συνελεύσεις, μορφές λαϊκής αυτοοργάνωσης), ενώ μεταθέτει το χρόνο των αναγκαιών ρήξεων του παρόντος στην επέλευση της απροσδιόριστης λαϊκής εξουσίας. Γι' αυτό και παλινωδεί μπροστά σε κρίσιμα διλήμματα (βλ. δηλώσεις Παπαρήγα για καταστροφική έξοδο από το ευρώ).

Η **Αντικαπιταλιστική Αριστερή Συνεργασία για την Ανατροπή (ΑΝΤΑΡΣΥΑ)** επιχειρεί να απαντήσει με διαφορετικό τρόπο, θέτοντας ως αναγκαίες προϋποθέσεις για την επιβίωση των εργαζομένων και την ανατροπή της επίθεσης **την παύση πληρωμών προς τους τοκογλύφους δανειστές** και όχι προς τους μισθωτούς και τους συνταξιούχους, τη **διαγραφή του χιλιοπληρωμένου χρέους** και την **κατάργηση των Μνημονίων** και όλων των εφαρμοστικών νόμων.

Αυτός είναι ο μόνος ρεαλιστικός δρόμος για τον οποίο αξίζει να παλέψουν οι εργαζόμενοι, όσο και αν προσπαθούν να μας πείσουν για το αντίθετο. **Οι θυσίες για το κλυδωνιζόμενο ευρώ και την παραμονή μας στην ΕΕ δεν είναι απλώς ατελέσφορες για τους εργαζόμενους. Η έξοδος από τους παραπάνω μηχανισμούς αποτελεί αναγκαία συνθήκη για να μην πληρώσουν οι εργαζόμενοι την καπιταλιστική κρίση, για να εφαρμοστούν μέτρα ενάντια στην ανεργία, τη φτώχεια και την εξαθλίωση.** Είναι αναγκαίος όρος για να γίνει δυνατή η **ριζική αναδιανομή του πλούτου** σε βάρος των κερδών του κεφαλαίου, που για μας αποτελεί το μόνο ρεαλιστικό στόχο, με τη **διαγραφή του χρέους** και την **παύση πληρωμών, την αποδέσμευση από την Ε.Ε. και το ευρώ, την απαγόρευση των απολύσεων** και την **προστασία των ανέργων, την εθνικοποίηση των τραπεζών** και των μεγάλων επιχειρήσεων, χωρίς αποζημίωση, **με εργατικό - λαϊκό έλεγχο.** Για να αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά η επίθεση που δεχόμαστε σήμερα και να ανοίξει ο δρόμος για να περάσει ο έλεγχος του πλούτου και της κοινωνίας στα χέρια της εργαζόμενης πλειοψηφίας.

Για να γίνουν αυτά, χρειαζόμαστε το δικό μας **Αγωνιστικό Μέτωπο Ρήξης και Ανατροπής** κόντρα στο δικό τους Μαύρο Μέτωπο. Για μια άλλη οργάνωση των εργαζομένων και του λαού που θα συνενώνει κάθε μαχόμενη δύναμη του εργατικού, λαϊκού και νεολαιίστικου κινήματος. **Με συνδικάτα, ομοσπονδίες και εργατικά κέντρα που θα είναι στα χέρια των εργαζομένων, με δημοκρατία των συνελεύσεων και μαχητικές απεργιακές επιτροπές, σε ρήξη με τον υποταγμένο συνδικαλισμό της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕ-ΔΥ.**

Στο δρόμο αυτό δεν είμαστε μόνοι. Συναντιόμαστε με τους ισπανούς και πορτογάλους απεργούς, τον ισλανδικό λαό, τα αμερικανικά κινήματα «Καταλάβετε την Γουόλ Στρίτ», τους εξεγερμένους του αραβικού κόσμου, τους αγωνιζόμενους εργαζόμενους και τους φοιτητές της Χιλής.

Σ' αυτό το πλαίσιο, εμείς, **οι εργαζόμενοι στο Δημόσιο οφείλουμε να βρεθούμε στην πρώτη γραμμή των αγώνων για να ηττηθούν οι πολιτικές των απολύσεων, της κατάργησης και του ξεπουλήματος των δημόσιων φορέων.** Οι δυνάμεις του Μαύρου Μετώπου, με την εντεινόμενη προπαγάνδα περί ανάξιων και διεφθαρμένων υπαλλήλων, επιχειρούν να φορτώσουν τα βάρη της αποτυχίας των πολιτικών τους σε όλους εμάς. Ελπίζουν πως με αυτό τον τρόπο θα αμβλυνθεί η κρίση νομιμοποίησής τους. Ξιφουλκούν κατά του πελατειακού κράτους και στην πραγματικότητα ετοιμάζουν την επίθεση ενάντια στα τελευταία υπολείμματα κοινωνικού κράτους.

Όσοι εργαζόμαστε στις υπηρεσίες του Δημοσίου γνωρίζουμε καλά ότι αυτός ο δημόσιος τομέας που σήμερα πυροβολούν είναι κατ' επίφαση μόνο δημόσιος. Καταναλώνει εμπορεύματα και υπηρεσίες της Siemens, της Goldman Sachs και των «εθνικών» μας εργολάβων, των πολυεθνικών του φαρμάκου στα νοσοκομεία. Αυτή η σπατάλη όχι μόνο θα συνεχίζεται αλλά θα ενταθεί με την εκχώρηση όλο και πιο πολλών τομέων δραστηριότητας του δημοσίου στα ιδιωτικά συμφέροντα.

Γνωρίζουμε καλά ότι οι ισχνές κοινωνικές υπηρεσίες, η δημόσια υγεία, η παιδεία, ο όποιος ελεγκτικός ρόλος του δημοσίου (π.χ., έλεγχος εφαρμογής της εργατικής νομοθεσίας, προστασία του φυσικού περιβάλλοντος και της πολιτιστικής κληρονομιάς) δεν υπήρξε ποτέ στις προτεραιότητες των κυβερνήσεων, αλλά κατακτήθηκε με αγώνες των εργαζομένων. Σήμερα, οφείλουμε να υπερασπιστούμε αυτό το δημόσιο χαρακτήρα των κοινωνικών υπηρεσιών προς όφελος του λαού αλλά και ν' αγωνιστούμε με όλους τους εργαζόμενους για να διευρυνθούν οι κοινωνικές παροχές και να είναι αντίστοιχες των τεράστιων δυνατοτήτων της εποχής μας και των αναγκών μας στην περίοδο της όξυνσης της καπιταλιστικής κρίσης.

Οι εργαζόμενοι της ΑΝΤΑΡΣΥΑ ζητάμε από τους συναδέλφους τη συμπόρευση, μακριά από λογικές ανάθεσης, τόσο στους δρόμους του αγώνα όσο και στις εκλογές. **Δεν ζητάμε ψήφο «διαμαρτυρίας».** Ζητάμε τη στήριξη των εργαζομένων **για να ακουστεί και στη Βουλή η φωνή που ακούγεται τους δρόμους.** Η φωνή της ρήξης και της ανατροπής, και να απαντηθούν όλα τα πραγματικά διλήμματα:

- Πάλη για την ανατροπή της αντιλαϊκής πολιτικής Κεφαλαίου –Κυβέρνησης-ΕΕ-ΔΝΤ ή νομιμοποίησής της;
- Έξοδος από το ευρώ και την Ε.Ε. με την εργαζόμενη πλειοψηφία στο τιμόνι ή εξαθλίωση για να σωθεί το ευρώ;
- Η Ελλάδα, πρωτοπορία της αντίστασης και της αντικαπιταλιστικής ρήξης μαζί με τους αγωνιζόμενους λαούς όλου του κόσμου ή πειραματόζωο της πανευρωπαϊκής εξαθλίωσης και υποταγής;

ΕΚΔΗΛΩΣΗ — ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Υπάρχει άλλος δρόμος από τον χρεοκοπημένο καπιταλισμό!

ΑΝΤΑΡΣΥΑ — ΚΛΑΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΗΜΟΣΙΟΥ

Την Τετάρτη **25 Απριλίου** και ώρα **4:30** στο αμφιθέατρο Δρακόπουλου στα **Προπύλαια** (μετρό Πανεπιστήμιο), η κλαδική επιτροπή Δημοσίου σας καλεί σε συζήτηση-εκδήλωση για την παρουσίαση των θέσεων της Αντικαπιταλιστικής Αριστερής Συνεργασίας για την Ανατροπή. Τη συζήτηση θα ανοίξουν οι Όλγα Ζαφείρη, Σπύρος Κουλούρης και Παναγιώτης Σωτήρης.

ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΠΗ (ΑΝΤ.ΑΡ.ΣΥ.Α.)
ΚΛΑΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΗΜΟΣΙΟΥ